

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਇੱਕ ਪੜਚੋਲ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਫਰੇਮਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਭਾਵ 27 ਜੂਨ, 1996 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1996 (ਪੀ-6) ਅਤੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 1999 (ਪੀ-12) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਐਮ. ਐਮ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਟੀ. ਪੀ. ਐਸ ਮਾਨ ਜੇ. ਜੇ.

ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2004 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 10861

5 ਮਾਰਚ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ . 226—ਭਾਰਤੀ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 — ਐੱਸ. 420, 467 ਅਤੇ 120-ਬੀ—ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988 - ਐੱਸ. 13(1) (ਡੀ), 13(2) ਅਤੇ 19—ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 17 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ—ਵਿਭਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. — ਸਰਕਾਰ, 1988 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। - ਸੂਚਨਾ ਦੇਣਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੋਹਾਲੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ - ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - 197 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪੀਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ—ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕੰਮ — ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਮੋਹਾਲੀ ਕੋਲ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ — ਹੋਲਡ, ਹਾਂ — ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਤਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੇੜਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪਟਵਾਰੀ, ਚਪੜਾਸੀ, ਕਲਰਕ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲਾਟ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ, ਫਿਰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਰਗੇ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 13 ਅਤੇ 14)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਮੋਹਾਲੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੰਮ ਜੋ ਮੈਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 5 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪਾਰਾ 15)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰੂਪਾ ਪਠਾਨੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਖੋਸਲਾ, ਐਡੀ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਚਮ ਤੁਲੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੀ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ।

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ 17 ਨਵੰਬਰ, 2003 (ਪੀ-1) ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 (ਸੰਖੇਪ ਲਈ, 'ਐਕਟ') ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਟੇਸ਼ਨ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ, ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ-1, ਮੋਹਾਲੀ। ਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 17 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 29 ਮਈ, 2004 (ਪੀ-4) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 13, ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 2002, ਧਾਰਾ 420,467,468,120-BIPC ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1)(d) ਅਤੇ 13(2) ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ, ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ-1, ਮੋਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(2) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 2 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ 2004 ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 19958 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 20 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 19958 ਆਫ 2004

ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਨੰ. 4211 ਓ f2006। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ

“ਸੁਣਿਆ।

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਲ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਕਾਹਲੋਂ ਨੂੰ 1997 ਤੋਂ 2002 ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਕੈਬਨਿਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 19 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਪੀ-ਆਈਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 16 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 420,467,120-BIPC ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13 (1) (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 11 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਮੋਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 13, ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 2002, ਧਾਰਾ 420, 467, 468, 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 14 (1) (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ, ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ-1, ਮੋਹਾਲੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 17 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ, ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ-1, ਮੋਹਾਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਰੋਪੜ ਵਿਖੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ। 19 ਦਸੰਬਰ,

2002 ਅਤੇ 17 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੀ 1 ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੀ ਓਲੀਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(4) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 13 ਦੇ ਅੱਗੇ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ 19 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ ਰੋਪੜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਰਕ, ਪਟਵਾਰੀ, ਟੈਕਸ ਕਲੈਕਟਰ, ਚਪੜਾਸੀ ਆਦਿ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਬਦਲੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੈਸੇ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵੱਡੀ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਿੰਡ ਪਭਾਤ, ਤਹਿਸੀਲ ਡੇਰਾਬੱਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਦੋ ਏਕੜ ਸ਼ਾਮਲਾਟ ਜ਼ਮੀਨ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਲਈ ਹੈ। ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗ੍ਰਾਮ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀਆਂ ਹੈਂਡੀਕੈਪ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਬੈਕ-ਲੌਗ ਪੋਸਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਦਕਿ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸੂਬੇ ਭਰ 'ਚ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(5) ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੁਆਰਾ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵਿਦਵਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 13 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮਿਤੀ 17 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਡਾਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ, 2003। ਰੋਪੜ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਕਤ ਜੁਰਮ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। 29 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"67. (3) "ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਖਲੋ" ਧਾਰਾ 420,467,468, 471,120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 13, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) (2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ, ਐਫ. ਮੋਹਾਲੀ, ਜਿਲਾ ਰੂਪਨਗਰ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਮੰਤਰੀ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮੰਤਰੀ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 15 ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਹੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਉਹੀ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ. ਨੰ. 1 ਤੋਂ 3 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ/ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(6) ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤਤਕਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 29 ਮਈ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਿਤੀ 17 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(7) ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੈਟ ਟੇਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

(8) ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। (1) ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ 29 ਮਈ, 2004 (ਪੀ-4) ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਚਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 197 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ। ਪੀਸੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ ਰੋਪੜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਗੁਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਅਗਲੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ

ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਤਹਿਤ 2 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਮੁਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਮੁਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਥਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(9) ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਖੋਸਲਾ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 71 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 197 ਸੀ.ਆਰ. ਪੀਸੀ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਰਾ 71 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 467,468,47 ਆਈ ਅਤੇ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਥਿਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 96 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਲੇਬੇ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਰੀਖਣ ਅਨੁਸਾਰ 19 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਮੋਹਾਲੀ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਆਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਾਭ ਲਈ ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ, ਪਟਵਾਰੀਆਂ, ਚਪੜਾਸੀ, ਕਲਰਕ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਰਕਮ ਲੈ ਕੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਐਫਆਈਆਰ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ.ਕਾਹਲੋਂ, ਸਾਬਕਾ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪਟਵਾਰੀ, ਚਪੜਾਸੀ, ਕਲਰਕ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈ ਕੇ ਭਰਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਚਹੇਤਿਆਂ ਲਈ ਜੋ ਘੱਟ ਉਮਰ, ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਵਰਗੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਲਈ ਪੀ. ਸੰਪਰਦਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਾਹਜ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਬੈਕਿੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਮ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਲਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਕਿ 'ਮੁਖ ਸੇਵਕ' ਲਈ ਅਪਾਹਜ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰ (ਬੁਨਿਆਦੀ?) ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੁ. ਆਰਡੀਪੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਟੈਨੋ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਹਲੋਂ ਨੇ ਤਬਾਦਲਿਆਂ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਰਕਮਾਂ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਹਲੋਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਬਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਜਨਾਲਾ ਦੇ ਨਾਂ ਪਿੰਡ ਫੱਬਤ, ਤਹਿਸੀਲ ਡੇਰਾਬਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ 2 ਏਕੜ ਸ਼ਾਮਲਾਟ ਜ਼ਮੀਨ 7 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਸ਼ਾਮਲਾਟ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇੰਨੀ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਕਾ. RDPM ਨੇ ਭਰਤੀਆਂ, ਤਬਾਦਲਿਆਂ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਕਮਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਾਂ (?) ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ.ਪੀ. ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਗਲਤ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਸਾਬਕਾ ਆਰਡੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 420,467, 468,120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ, 13(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ 13(1)(ਡੀ)(ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ F.I.R ਦੀ ਕਾਪੀ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਖੁਦ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ।

(Sd.)-

ਸੁਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ,

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ

ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਤੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਚਹੇਤਿਆਂ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਵਜੋਂ ਭਾਰੀ ਰਕਮ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਮਰ, ਯੋਗਤਾ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਾਮ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਗਰੀਣ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਬੈਕਲਾਗ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਮਲਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਗਰੀਣ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਨਜ਼ੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਸਟੈਨੋ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਿੰਡ ਫੱਬਤ, ਤਹਿਸੀਲ ਡੇਰਾਬੱਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਦੋ ਏਕੜ ਸ਼ਾਮਲਾਟ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 420, 467, 468, 120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) (ਡੀ) (ਈ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਐਕਟ ਦੀ 13 (2) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਧਾਰਾ 197 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਡਰਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਕਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਤਜੋਗ ਡੋਬੇ ਬਨਾਮ ਐਚਸੀ ਭਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ (2) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 197 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਕੀੜੀ ਨਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਜੇਬ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਨਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 197(1) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ

ਨੇੜਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨੇੜਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਦੂਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 197(I) Cr.PC ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਬਨਾਮ ਕੁਰਮੀਤ ਕੌਰ, (3) ਪੀ, ਅਰੁਲਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ, (4) ਮਾਤਜੋਗ ਡੋਬੋ (ਸੁਪਰਾ); ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, (5) ਅਤੇ ਪੀਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਨਾਮ ਸਿੱਕਮ ਰਾਜ, (6)। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

- (i) ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਥਿਤ ਕੰਮ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘੜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ;
  - (ii) ਜੇ ਉਹ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਹੈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਵਧੀਕੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
- (111) ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਐਕਟ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਅਤੇ ਨੇੜਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪਟਵਾਰੀ, ਚਪੜਾਸੀ, ਕਲਰਕ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਰਗੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦਾ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 50 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਧਾਰਾ 467, 468, 471 ਅਤੇ 120 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧ- B ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਲਾਅ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਥਿਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕਾ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ।

(14) 29 ਮਈ, 2004 ਦੇ ਵਿਦਵਤਾ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ ਰੋਪੜ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤੇ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਪੱਗਡ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ min1d ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਕੋਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਨੋਟਿਓ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅਸਲ ਗਲਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਚੋਪੜਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀਵੀ ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਸੀਬੀਆਈ/ ਐਸਪੀਈ), (7) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ।

(15) ਮੋਹਾਲੀ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਚੋਪੜਾਤ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 75,76 ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ 77, ਜੋ ਕਿ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1994, 19 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਅਤੇ 17 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 76 ਵਿੱਚ, ਅੱਗੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 5 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"75. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਪੰਜਾਬ?) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੁਐਡ I/ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ ਏਜੰਸੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮੋਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ

ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ PS ਮੋਹਾਲੀ ਰੋਪੜ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੂੰ ਤਿੱਖੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਚੁਣਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੇ ਹੈ। 19 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮੋਹਾਲੀ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

76. ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਚਿਤਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 17 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 5 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਰੋਪੜ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ 5 ਸਤੰਬਰ 2000 ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਮਿਤੀ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਆਪੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੀ.ਐਸ. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੀ.ਐਸ. ਮੋਹਾਲੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

77. ਇਹ ਵਿਵਾਦ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਆਪੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਪੀ.ਐਸ. ਮੋਹਾਲੀ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 17 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਮੀਕਰਨ "ਨਿਯੁਕਤ" ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਕਤ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। PS ਮੋਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ

ਅਦਾਲਤਾਂ, ਰੋਪੜ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ PS ਮੋਹਾਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੀ।

16. ਉਪਰੋਕਤ; ਚਰਚਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਨੋਇਮਰ ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੱਭੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ